

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΘΑΛΗΣ ΦΡ. 10.

Εὔχεται τὸ Ζιζάνιον εἰς τοὺς συνδρομητάς του,
σ' ὅλους τοὺς ἀναγνώστας του καὶ σ' ὅλας τὰς γνωστάς του,
τὸ νέον ἔτος νὰ χαροῦν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ,
κι' ὅ,τι παιγνίδι παίζουνε, καλὴ ἐπιτυχία.

ΕΙΚΩΝ.

Σὰν τὸ κοράκι ὁ ἔρως φτερουγίζει
μέσ' τῇ δειλῇ καρδίᾳ τὴν πονεμένην,
καὶ πεινασμένος πέφτει καὶ θερίζει
τῇ νηότῃ τῇ χρυσῇ καὶ ζηλεμένην.

Καὶ τὸ φτωχὸ τὸ θυμὸν οὔτε δακρύζει·
χύνει τὸ δάκρυ μέσα πικραμμένο,
κι' ἐκεῖ κρυφὰ καὶ σιωπηλὰ ποτίζει
τ' ὄρνιθον ποῦ κρῶζει πάντα διψασμένο.

Σάχιστα.

ΧΑΜΕΝΟ

Κέρινη κουτσούνα μου μαυροφορεμένη,
πῶχεις μέσ' τὰ μάτια σου ἀστροπὴ κρυμμένη·
τί θὰ σοῦ γυρέψω, λές, γιὰ μπονομά;

Μόνο νὰ μ' ἀφήσης νὰ σὲ κάμω... μά!!!

ΚΡΣ.

Ρίμες τῆς πρωτοχρονιάς,
γὰ τ' ἀσκέρι τῆς Κρανῆς

Κυρὲς ἀγγελοσούσους, ἀρχόντοι καὶ βρεμπέτα,
ἐτὴ πολλὰ σὰς εὐχόνται τὰ χεῖλη τοῦ Μολφέτα·
νᾶν εὐτυχὲς, ἀνέφελος ὁ μέλλων σας ὁ βίος,
κι' ἂν ἔχετ' εὐχαρίστησι μοῦ λέτε “παρομοίως.”

Αἰῶνες κλειοῦνε δεκαννῆ, ἀρ' ἥς ἡμέρας θείας,
ἐκ Ναζαρέτ ἀνέτειλλε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας,
καὶ ὁ σωτὴρ ἀνέλαμψεν τῆς οἰκομένης πάσης·
ἀλλὰ γιγνί καὶ ποῦ καὶ πῶς, νὰ πᾶ νᾶν τὰ διαβάσης!

“Ἀς” χαιρετήσωμεν λοιπὸν τὸ νέο τὸν αἰῶνα,
ἄλλος μὲ τῇ σουρίχτρα του κι' ἄλλος μὲ τὴν τριζῶνα;
κι' ἂς εὐχνηθοῦμε πρόσθεν μεγάλη νὰ μᾶς δίνη,
κι' ἓνα Παρίσι δεύτερο ἢ χώρα μας νὰ γίνη.

Τὰς χεῖρας ἂς κροτήσωμεν στὸν εὖελπι αἰῶνα
καὶ μὲ τὴν αἶσαν τοῦ φωνάζουμε σὰ νᾶταν πριμαντόνα,
Τοὺς πόνους καὶ τὰ πάθη μας αὐτὸς ἂς ἐξαλείψῃ
καὶ πράγματα τεράστια νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α124Υ1Φ30027

Ποιός ξέρει, μὴ τὸ Ἔθνος μας, τὸ φαῦλον καὶ γελοῖον
τὸ ξαναφέρει κάποτε στὸ πρῶτον μεγαλεῖον!
ἀλλὰ καὶ ποιός δὲν καρτερεῖ, καὶ ποιός δὲν περιμένει
μὴν ἐξχνά καμμιά φορά, βρεθοῦμε πωλημένοι!

Νέος αἰὼν ἀνέτειλλε καλότυχος ποῦ ζήσῃ
νὰ ἰδῇ τὴν ψυρικώτεστα σὰν ποῦ θὰ καταντήσῃ!
ἄρα γε θαῦρουν γιὰ τρεῖς οἱ τότε της οἱ πένοι,
ἢ ἀνταξίους μιμητὰς θ' ἀρήσῃ τὴ κορδόνι;

Θαμπῇ τουλάχιστον μυαλὸ στῶν τέχνων μας; τὰ κούτελα,
ἢ κατ' εἰκόνα μας καὶ αὐτὰ θὰ γεννηθοῦν δεοῦτελα,
καὶ θὰ γορεῖουν Γιάννινα καὶ Σαλονίκης πλούτη,
καὶ θὰ γκρεμίζουν Πρέβεζες μὴν ἔχοντας μπροῦτι;

Νέος αἰὼν ἀνέτειλλε καλότυχος ποῦ ζήσῃ,
νὰ ἰδῇ ἂν καὶ ἄλλους τὸ νησί Ρουμάνους θὰ γεννήσῃ
ποῦ νᾶχουν τὴν εὐγένεια, σ' ἐκλογικὰ μομέντα,
νὰ σοῦ γιομίζουν τὴν κοιλιά μὲ χίλια τραταμέντα;

Κι' ὅταν περάσῃ ἡ ἐκλογὴ, καὶ ὅταν μινίστροι γίνουμε,
νὰν τὰ ξεχάνουν ὅλα
καὶ μοναχὰ, ὑπαίθριον ἐπίτροπον ν' ἀφίνουμε
τὸ Βλάχο τὸ Νικόλα.

Νέος αἰὼν ἀνέτειλλε· μὲ λύπη μου τὸ γράφω,
γιατὶ θὰ πῇ πῶς βαίνωμεν ταχύτερα στὸν τάφο,
ἀλλὰ θὰ χαίρωμαι πολὺ ἂν τὰ κακὰ μας γίνῃ,
καὶ ἂν οἱ νεώτεροι Ῥωμιοὶ δὲν θάχουν Ντελχιάζινη.

Ἴσως βελτεῖωσι νὰ ἰδῇ καὶ ὁ τόπος μας ἐτοῦτος,
ἂν ἀφεθῇ ἐλεύθερος ὁ κλειδωμένος πλούτος·
ἀλλ' ἴσως νὰ μᾶς ἀπειλῇ δεινὴ ξηροκαμπία,
ἐρήμωσις καὶ ξαφνικά,
καὶ ἴσως μὲς τ' ἄλλα μας κακὰ,
νὰ ἰδοῦμε καὶ πρωτεύουσα τὴν ἄνω Κολομπία!

Ποιός γνωρίζει, ποιός εἰξέρει
τί σπετάκυλα θὰ φέρῃ
ὁ αἰὼν ὁ εἰκοστός;
καὶ ἂν θ' ἀρήσῃ καθὼς τώρα,

κοπελοῦλα σαρταδόρα
νὰν τὴν πέρῃ προσεγγίῃ!

Ἴσως σ' ἐποχὴ νὰ φθάσῃ
ποῦ τὸ μπούσουλα νὰ χάσῃ
καὶ ἴσως παρμπρὸς ν' ἀρέσῃ,
καὶ ἔρῃ μόδα γενικὴ,
νὰ φοροῦμ' ἐμεῖς βελῆτε
καὶ ἡ γυναῖκες μας βρική.

Νὰν ἐκείνες προφασέροι
καὶ γιγτρὲ καὶ δικηγόροι,
καὶ ἐρεῖς νᾶλαιστ' οἱ καυμένοι
μὲς τὸ σπῆτι κλειδωμένοι
δίχως στόμα καὶ μιλιὰ,
μὲ φακίβλια στὰ κεφάλια.
νὰ παστρεύουμε κουτάλια,
νὰ τινάζουμε χαλιὰ!

Μὴ νομίζετε πῶς ἔτσι, κουτουράτα σῆς μιλιῶ
ὅπως θάρτη τέτοια μόδα, ἔτσι νάχαμε καλὸ.

Καὶ θὰ κάνουνε πολέμους καὶ μπατάζες φοβερές,
αἰθερόπλαστες κυρεῖς.

Καὶ στὰ μέλλοντα τὰ χρόνια, καὶ στοὺς μέλλοντας αἰῶνας
ἔδρα θάχουν τ' ἀρχηγεῖα τὸ κρεβδάτι τοῦ λεχώνος.

Ἄγες Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία,
πενσάδος καὶ περίλυπος καὶ παραπονεμένος,
ποῦ δὲν ἔχει τὴν ἄδεια καὶ τὴν ἐλευθερία,
νάρτη καθὼς ἐρχότουνε τραπουλοπορωμένους.

Ἄγες Βασίλης ἔρχεται καὶ ὀπίσθῃ του τρέχουν,
κλιτῆρας καὶ ἀστυφύλακες καὶ ἀπὸ κοντὰ τὸν ἔχουν
καὶ τοῦ φωνάζουν "πρόσεξε μὴν παίξῃς καραμπάνα,
γιὰτὶ θὰ σὲ τσακώσουμε καὶ εἶσαι γιὰ τὴ καμπάνα!,"

Ἄγες Βασίλης ἔρχεται καὶ ὅλος ὁ κόσμος χαίρει,
κάθε κυράτσα βρίσκεται μὲ μποθρακλὰ στὸ χέρι.
Ἄγες Βασίλης ἔρχεται παντοῦ χαρὲς καὶ γέλοιον,
ρίγνεται ὁ κόσμος στὰ γλυκὰ, σὲ τοῦρτες, σὲ παστέλια,
καὶ ἐγὼ γὰρ νάχω ἔρῃ στὸν ποταμὸ τῆς τρέλλης,
δὲν εἶμαι σὲ κατὰστασι νὰ πάω κροσμέλες.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΠΙΘΕΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΕΘΡΟΥΡΙΟΝ
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έ, πρὸς βιολὶά νά πάρουμε,
λαγούτα καὶ κλαρίνα
κι' ἄς πᾶμε νά σονάροῦμε
στ' ἀρχοντικά τὰ φίνα
Ταραταπλάν, ταρατατζίμ,
πᾶμε στοῦ Τζῶν, πᾶμε στοῦ Τζίμ.
στ' ἀδέρφια τὰ Τοιλόπουλα,
τὰ πρῶτα τ' ἀρχοντόπουλα
καὶ νᾶν τοὺς ποῦμ' ὡς ἔτη πολλά,
πάντα νά στέκεστε καλά.

Πάντα ν' ἀνοίγῃ με χαρὰ τὸ πλοῦσιόν σας ποτόνι,
ἐφ' οὗ στήν ἐργασία σας πολὺς ντουνιάς γλυττώει.

Βάρει Στήθε, βάρει Φώτη,
ταρατίγκα, ταρατέρα,
πᾶμε τώρα στοῦ Δεσπότη
τοῦ φιλοστόργου πατέρα.

Ὡς μᾶς ζήτη, ποιμενάρη, τ' ὄνομά σου τὸ μεγάλο
κι' οὔτε ν' ἀρρωτῇ ἡγή; ἄλλο.

Κι' εὐχόμει τὸ νέον ἔτος νά διέλθῃς εὐτυχές,
νά βλουγᾷ καὶ νά διδάσκῃς μοναχοὺς καὶ μοναχές. „

Ταμπουρλίσση πάρε φόρο,
βάλε στήμη Νικηφόρο
τὸ κλαρίνο σου ν' ἀκούμε
τοῦ Νομάχη νᾶν τὰ ποῦμε.

Εὐγενέστατε Λουριώτη,
ποῦ φιγοῦρα κάνεις πρώτη
σ' ὅ,τι κύκλο κι' ἂν βρεθῇς.

Ἐμποτεῖς ἐδῶ νά κάτῃς καὶ νά μὴ μετατεθῇς,
κι' ἐπειδὴ θαυμάζομε ὅλοι τὰς πολλὰς σου ἀρετὰς
μὲ ὅ, εἶχαν νά διέλθῃς τὰς ἀγίας ἐορτὰς.

Τώρα πάμετε τρεχάτι
στοῦ δημάρχου τὸ παλάτι.

Τὸ τρομπόνι νά βαρύνῃ
ὁ Σπυρίδης νά μᾶς ζήτη,

ὁ γλυκὺς ὁ δῆναρχος μᾶς πῶχει τρόπους, πῶχει, νοῦ,
ποῦ τὴ Λεωσυμὴ ἐπῆρε τοῦ Ζουμπέρ τοῦ Καμπανοῦ.
Χιλίους χρόνους τὸν εὐκλιώμει νά διέλθῃ ἐν χαρᾷ,
τώρα πῶμαθε τὴν τέχνη νά φυλλάξῃ τὸν παρᾶ.

Τὸ βιολὶ τὸ βιολοντσέλο
νά σονάροῦμε γλυκά,

γιὰ νά ποῦμε καὶ στὸν Τοῦλο,
μετὰ φόβου, μερικᾶ.

Μοῦσα πάγκαλλη σὲ ψάλλει,
πενεμένη δικαστῇ,
ποῦ ἡ φήμη σου μεγάλη
κι' ἡ πελάντσα σου σωστή.

Ποῦ γι' αὐτόνε σου τὸν τρόπο
καὶ τὸ ὕψος τὸ γλυκὺ,
ἐτρελάθηκαν στὸν τόπο
σερνικοὶ καὶ θηλυκοί.

Ἐν χαρᾷ κι' ὑγείᾳ ὦση,
πάντα χόρευε καὶ πέτα,
κι' ὁ Θεὸς νά μὴ στὸ δώσῃ,
ν' ἀρεστήρῃς τὸ Μολφέτα.

Πάμετ' ἐδῶ, πάμετ' ἐκεῖ

ἐμπρὸς τὸ κορδουνελεῖ

πάμετε στήν Ὀδρεακή,

στοῦ Νηίνιου τοῦ Σπινέλη,

ποῦ ἄβουκαῖος φοβερός π' ὅλοι τὸν πενᾶνε;
κι' ἔρχεται καὶ στὸ θέατρο μ' ὅ,τι κκιρός καὶ γᾶναι!

Τὰ ταφάνια νά χτυποῦμε

στοῦ Λυγδόπουλου νά πᾶμε,

τοῦ λαμπροῦ τοῦ πρωιοδίκη,

τοῦ λεοένταρου τ' ἀσίκη

ποῦ ποτέ μου δὲν τὸν εἶδα νάχη φούρκα, νάχη λύπη,
ἢ τὸ φίρο νᾶν τοῦ λείπη.

Κομπανιάρετ νά παίζω

πάμετε στὸ Σκαρπαλεζο,

ποῦ τῆς παύσεως τσεκοῦρι στὸ φτωχὸ λαϊμὸ τοῦ πέφτει,
ἐπειδὴ δὲν εἶναι κάρπης καὶ δὲν ἔμαθε νά κλέφτῃ.

Πάρτ' ἐκεῖνα, πάρτ' ἐτούτα,

τὰ σαντούρια τὰ λαγούτα

κι' ὅλοι φόρτε νά χτυποῦμε

καὶ τὰ κάλαντα νά ποῦμε

τοῦ Τσαντήλη τοῦ Φρουράρχου,

καὶ τοῦ Ῥάγκου τοῦ Μοιράρχου

ποῦν Ἀλέξανδρος, ποῦν Ἀρης

στὴ φοράδῃ καθαλλάρης.

Πᾶμε καὶ στὸν Ἀστυνόμο τὸν κλεινὸ τὸ Σπαρτιάτη,

ποῦ θά κάμῃ γιὰ τ' ἀλάτι,

τὰ κλεροδικὰ τῆς ἀλάτι

πῶλλεψαν τοῦ Χριστογέννου, τοῦ Κολόμπου τὰ σωθάρια

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Πᾶμ' ὁλοῦθε νᾶν τὰ ποῦμε
κάθε πόρτα νὰ χτυποῦμε.
Εἶν' ἡ μέρα τοῦ ἐλέους,
ὡς κορδάρουμε τὴ λῖρα·
πᾶμε στοὺς Ἀμπατιελέους
μὴ μᾶς δώσουν καμμιὰ λῖρα.
Πᾶμε ν' ἀνεβούμε' ἀπάνου
σὲ μεγάλ' ἀρκοντικά·
πᾶμε καὶ στοῦ Πιτσαμάνου,
πᾶμε στοῦ Πατομικᾶ.
Ταγκα, τοῦγκα, τίρι, τίρι
πᾶμε μέσα στοῦ Σοιτῆρι,

νᾶν τοῦ ποῦμε πῶς ἐτοῦτην τὴ χρονιὰ καὶ τὸν αἰῶνα
δὲν ἀρίνει πριμαντόνα
στὰ ψηλά του παρεθύρια, σὰν ἐτότες, νὰ λαλῇ,
ἐπειδὴ ὁ καφενὲς του ἐσουδάρνε πολὺ.

Πᾶμε σ' ὅλα τὰ παλάτια πῶχουν μόντζους καὶ ταράτσες,
πᾶμε σ' ὅλες τῆς κυράτσες.

Στὴν ξανθὴ τὴν ὁμορφοῦλα πῶχει μάτια τοῦρανοῦ,
κι' ἡ καρδιά της συγγενεῖ με τὸ χῆνι τοῦ βοῦνοῦ.

Σ' τὴν ὥραία μας τὴν ξένη με τὸ ὕψος τὸ γλυκὸ,
ποῦ τὸ βέατρο φωτίζει σὰν ποῶρ ἡλεκτρικὸ.

Καὶ στὴν κάτασπρη τὴν κόρη ξεξασπρότερης μαμᾶς·
(δὲν μποροῦσε νὰ μοῦ τύχη ἓνας τέτοιος μπουναμᾶς!)

Στὴν ψηλὴ τὴν ἐλεγκάντε ποῦ εὐκλήθηκε νὰ ζήσει
καμαριέρα στὸ Παρίσι.

Στὴ γλυκειὰ, στὴ χαϊδεμένη, στὴν ἀθῶα, στὴ χλωμὴ,
ποῦνε κρίμα νᾶν ὠμή!

Στὴ βασίλισσα τοῦ γούστου ποῦ μ' αὐτὸ τὸ ντύσιμό της,
πέρνει κόσμος στὸ λαιμό της.

Στὴν εὐαίσθητη κουκλίτσα ποῦ θὲ νᾶταν πρὸ ζολι,
ἂν δὲν εἶχε τὴ μανία ν' ἀλευρώνεται πολὺ.

Σ' τὴν κομψὴ κοσμογυρίστα με τὰ κάλλη τὰ περίσσια,
ποῦ σὲ κάθε της, κουδέντα σ' ἀναρέρνει τὰ Παρίσια.

Στὴ φτερόποδη κοντοῦλα ποῦνε ρῖδο τοῦ Γενάρη·
ποῦν ἀπόστα γεννημένη ὅσους πῆς νὰ κογιονάρη.

Στὴν κυρά ποῦν' ἡ καρδιά της ὑψηλὸν ἐλπίδων κέντρον,
κι' ἐμαγνήτησε τὸν κόσμο, τὴν ἡμέρα με τὸ δέντρον.

Σ' τὴν ἀφρόπλαστη ἐκείνη ποῦ τὴν κάμενε θερμὸ,
ὅταν τσ' εἶπανε πῶς εἶναι γεννημένη στὸ χωρὶό

Στὴ γλυκειὰ μαυροματοῦτα ποῦ πηγαίνει κούνει, κούνει,
καὶ σταυρόνει τὸν τσαγκάρη γιὰ ψιλότερο ταχοῦνι.

Στὸ πουλὶ ποῦνε καμᾶρι, τόπου ξέλου μακρυνοῦ,
ποῦνε μὲς τὰ δυνάτης μάτια ὅλ' ἡ γὰλκα τ' οὐρανοῦ.

Στὴν ὥραία ἐπὶ τέλους, κουζουλλὴ κι' ἀδατκαμένη,
τὴν ὁποῖαν, κατορθώνω ν' ἀπολάμψω ἐρωμένη!

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΙΡΟΛΙΑ, θὰ εὑρετε ἀφθονίαν καὶ
ποικιλίαν δώρων τῆς πρωτοχρονιάς. Παιγνίδια πρω-
τοφανῆ, σατανικά, καπριτσιόζα. Κιθάρες, μανδολί-
να, βιολιά. Μυρωδικὰ καὶ σαπούνια φινίσιμα.

— **ΕΙΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΤΟΥ** τὸ βιβλιοπωλεῖον
εἶναι ἐκτεθειμένα χιλίων εἰδῶν βιβλία, εἰκόνες, κάρ-
τες, παιγνίδια, ἡμερολόγια χρυσόδετα, καὶ ἐν γένει
χομψοτεχνήματα νουβωτέ θαυμάσια τὰ ὁποῖα ποτὲ
ἄλλοτε δὲν ἦλθαν στ' Ἀργοστόλι.

— **ΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ** τὸ πιλοποιεῖον ἔχει
μεταβληθῇ τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς σωστὸ Παρισιάνι-
κο μαγαζί. Ὅ,τι ἐπιθυμήσετε, ἔχει. Καπέλα ἑκτακ-
τα, λαιμοδέτες φινίσιμους, κολάρα λινὰ πρώτης
ποιότητος, καπέλα γιὰ παιδάκια, καὶ ἐπὶ τέλους δι-
άφορα χομψοτεχνήματα γιὰ μπουναμάδες.

— **ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΙΟΝ** Θιγκοῦ, ὑπὸ τὴν οἰκίαν
Χάλδα ἐφθασαν τὰ ἐκλεκτώτερα μυρωδικὰ τῶν καλ-
λιτέρων καταστημάτων τῆς Εὐρώπης. Σαπούνια καὶ
κοσμετικά τὰ ὁποῖα κανένα ἄλλο μαγαζί δὲν ἔχει.
Σπεύσατε διότι κάθε μέρα ἐξοδεύονται.

— **Ο ΣΚΟΥΡΗΣ** ἔχει τὰ ὠραιώτερα γλυκί-
σματα γιὰ τὴν πρωτοχρονιά.

Γιὰ τὰ ψευδώνυμά σας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

